

ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΡΕΩΝΙΔΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ

1 ΝΟΕΜΒΡΗ - 25 ΝΟΕΜΒΡΗ 1977

ΝΙΚΗΣ & ΥΠΕΡΕΙΔΟΥ 7 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 3224.261

Ὁ Λαζάρου εἶναι ἀναντίρρητα ἓνας ἀπὸ τοὺς προικισμένους τεχνίτες πού μπόρεσαν νὰ ἐπιτύχουν σὲ μία περιοχὴ τέχνης ὅπου ἡ ἔμπνευση ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἔκφρασης....

Καθ/τῆς ΔΗΜ. ΠΙΚΙΩΝΗΣ
ΖΥΓΟΣ Φεβρουάριος 1966

Ὅπως ἡ μυρουδιά τῆς σκαλισμένης εὐκαλύπτου ἔτσι καὶ ὅλο τὸ ἔργο τοῦ Στ. Λαζάρου μᾶς περιβάλλει μὲ τὴ γνησιότητα τῆς πρόθεσης καὶ τὴ φυσικὴ χάρη τοῦ λαϊκοῦ τεχνίτη. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναλύσει κανεὶς τὴν σύνθεσή του μὲ τὶς ζωντανὲς πηγὲς τῆς παράδοσης καὶ ἄλλα τέτοια. Γύρω μας βρίσκονται ἀραδιασμένα κομμάτια ἀπὸ διάφορα ὑλικά πού εἶναι δουλεμένα ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Λαζάρου καὶ ἔτσι γίνονται «ὕπαρκτά» καὶ μᾶς κάνουν νὰ θέλουμε νὰ τὰ κρατήσουμε καὶ μεῖς στὰ χέρια μας.
"Ἐφη Ἀνδρεάδη

Γλυκόλαλα πουλιά τοῦ μύθου στολίζουν τὸν κόσμον του καὶ πέλαγος ἀγάπης περιβάλλει τὰ ἀπλοϊκὰ του σχεδιάσματα.

Ράλλης Κοψίδης

Ὁ Λαζάρου δὲν εἶχε κανένα δάσκαλο νὰ τοῦ μάθῃ τὴν τέχνη, ἀλλὰ οἱ φόρμες του στὸ ξύλο καὶ στὴ πέτρα ἔχουν μιὰ ἀδρῆ αὐτάρκεια. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι λειτούργησαν ἄμεσα στὴ συνείδησή του οἱ ἐπιδράσεις ἀπὸ τὴν παράδοση.

Τὸ δημοτικὸ τραγούδι, οἱ μῦθοι καὶ οἱ θρύλοι, τὰ εἰδῶλα τῆς ἀρχαιότητος, οἱ ἥρωες ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση εἶναι τὰ ἀγαπημένα του θέματα. Μὲ ἓνα ἀκατανίκητο πηγαῖο κέφι ὁ Σταμ. Λαζάρου δημιουργεῖ ἓνα κόσμον πού εἶναι ἀπλὸς, λαϊκὸς, αὐθόρμητος καὶ χαρούμενος.

Βεατρίκη Σπηλιάδη.

Καὶ θεματικὰ καὶ μορφικὰ ὁ Λαζάρου συνδέεται μὲ τὴν ὀπτικὴν παράδοση τῆς λαϊκῆς μας τέχνης. Κινεῖται στὸ χῶρον πού ἐπὶ αἰῶνες ὁ ἀπρόσωπος κατασκευαστὴς ἀντλούσε τὴν ἔμπνευσή του καὶ τὰ ἔκφραστικά του σύμβολα.

Νίκος Ἀλεξίου

Ἡ Γκαλερί Κρεωνίδης σᾶς προσκαλεῖ στὰ ἐγκαίρια τῆς ἐκθεσης τοῦ
λαϊκοῦ καλλιτέγνη Σταμάτη Λαζάρου τὴν Τρίτη 1 Νοέμβρη καὶ
ὥρα 7.30' μ.μ.

Διάρκεια: 1 Νοέμβρη — 25 Νοέμβρη 1977
Ὁρῆς: Πρωτὶ 10-2 καὶ βράδν 6-9
Σάββατο ἀπόγευμα καὶ Κυριακὴ κλειστὰ.

Γκαλερί Κρεωνίδης, Νίκης 8, Ὑπερείδου 7, τηλ. 32 24 261

Φαίνεται ὅτι καὶ στὴν ἐποχὴ μας ὑπάρχουν ἀκόμη ἐκεῖνα τὰ «θεῖα τέρατα» ποὺ στολίζουν
τοὺς λαϊκοὺς μας θρόλους.

Μαρία Κοτζαμάνη

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὅσοι μποροῦν νὰ κρατηθοῦν στὶς ἡλύσιες ἄχθες τοῦ τρομεροῦ ρεύματος ποὺ παρασύρει
τὰ πάντα σὲ συνεχὴ καὶ ἀκατάπαυστη ἀλλοίωση. Γιὰ τὸν Λαζάρου καὶ τοὺς ὁμοίους του, δὲν «ρέουν
τὰ πάντα». Ὁ κόσμος γι' αὐτοὺς εἶναι σταθερὸς, ἔχει τὶς ἀνεπανάληπτες ἀξίες του, τὰ ἰδανικά του
ἔτσι ὅπως μπορεῖ τουλάχιστον νὰ τὰ νιώσῃ ἢ καθαρὴ τοὺς καρδιά.

Στέλιος Λυδάκης

Μὲ σιγουριά καὶ τόλμη, μὲ παλληκαριά καὶ ταπεινότητα ὁ Λαζάρου μᾶς δίνει τὸ «μῦθο», τὴ
«μαγεία» μιάς ποίησης, ποὺ μόνο στοὺς ἀγνοοῦς κι' ἀληθινούς λαϊκοὺς καλλιτέχνες μπορεῖς νὰ χαρεῖς.
Βασίλης Πλάτανος